

**MEMÒRIA JUSTIFICATIVA DE LA PROPOSTA DEL
DEPARTAMENT D'EMPRESA D'ATORGAMENT DE TÍTOL DE
DOCTOR HONORIS CAUSA PER A LA UdG AL PROFESSOR
FERNANDO MIR ESTRUCH**

JUSTIFICACIÓ DE LA PROPOSTA DEL DEPARTAMENT D'EMPRESA D'ATORGAMENT
DEL TÍTOL DE DOCTOR HONORIS CAUSA PER LA UNIVERSITAT DE GIRONA AL
PROFESSOR FERRAN MIR ESTRUCH

En la reunió del Consell del Departament d'Empresa, celebrada el passat dia 17 de març de 2009, d'acord amb la iniciativa formulada pels professors de Comptabilitat, els assistents van prendre unànimement l'acord de proposar l'atorgament del títol de Doctor Honoris Causa per la Universitat de Girona, al professor Ferran Mir Estruch, del Departament de Comptabilitat de la Universitat de Barcelona.

L'atorgament del títol de Doctor Honoris Causa revesteix una importància de tal magnitud que resulta del tot necessari que la proposta d'acord formulada es fonamenti en una ferma convicció dels mèrits contrets per la persona proposada, com a resultat de la seva currículum professional.

En el present cas, es tracta d'una persona de llarga trajectòria acadèmica, caracteritzada pel rigor que ha acompanyat totes les seves actuacions, tan en el camp de la formació com el de la recerca. Així mateix, concorren en el candidat que es presenta grans i inqüestionables qualitats humanes, que des dels inicis de la nostra universitat hem tingut la sort de veure'ns afavorits.

És per tot això que, des del nostre departament, hem considerat del tot necessari formular el present raonament per justificar la proposta formulada, que acompanya al present escrit, juntament amb el currículum vitae de la persona afectada.

1. Mèrits científics

Deixeble directe del professor Antonio Calafell Castelló, el professor Ferran Mir Estruch s'ha caracteritzat per una activitat més preocupada per la qualitat dels seus treballs, que pel nombre de les seves publicacions.

En la seva activitat investigadora, tan si ha estat desenvolupada a nivell individual com en equip, ha privat per sobre de tot la profunditat de les qüestions plantejades. Profunditat que, així mateix, ha estat present en tots els seus treballs, mantenint en tot moment un rigor exquisit.

En el camp que li és propi, la Comptabilitat, ha procurat anar sempre més enllà dels límits establerts per la normativa que, ja sigui a nivell estatal o bé internacional, marquen el comportament de la professió. Sempre ha tingut i té present que la funció bàsica de la comptabilitat és posar de manifest la realitat econòmica, facilitant-ne el seu coneixement el més exacte i detallat possible. Per això, s'ha esforçat per analitzar i descriure una realitat econòmica en constant evolució, que va per davant de la normativa. L'objectiu és trobar formes el més universals possibles per resoldre els problemes concrets que planteja aquesta realitat econòmica.

Coneixedor de tots els camps de la matèria comptable, s'ha especialitzat, bàsicament, en dos d'ells: la Comptabilitat de Costos i de Gestió i la Consolidació Comptable. De les dues indicades, la primera és la que ha rebut la part més important de la seva dedicació. En aquesta línia, el primer treball remarcable, va ser la seva pròpia tesi doctoral, titulada "Teoría y técnica del coste de materiales: Análisis de criterios valorativos", escrita sota la direcció del Dr. Mario Pifarré Riera, la qual va defensar l'any 1976. En ella fa una profunda reflexió sobre la problemàtica que planteja la valoració del consum dels materials en economies on els preus no són estables; després de fer un repàs crític de les tècniques existents, formula propostes per millorar la qualitat de la informació, tan als efectes de la presa de decisions empresarials, com per les repercussions fiscals que poden comportar.

Es de destacar una de les seves més importants aportacions: el concepte de passiu econòmic. Es tracta d'un terme assumit pel món acadèmic i adoptat per la majoria dels més estudiosos de la matèria. Suposa un autèntic progrés conceptual, que serveix d'ajuda per delimitar els diferents nivells de l'activitat comercial de l'empresa i facilita el seu registre adequat.

Una altra aportació destacable, també dins el camp de la Comptabilitat de Costos, és l'aplicació de la matemàtica (concretament el càlcul matricial) en la resolució del problema que planteja l'assignació de costos entre diferents centres auxiliars de producció de l'empresa, quan hi prestacions recíproques entre ells.

En una línia de pensament semblant, també recorre a l'aplicació del càlcul matricial per resoldre el problema que es pot presentar en un grup d'empreses, quan es tracta d'atribuir el patrimoni net, en general, i els resultats, en concret, entre els socis propis de cada una d'elles, resolent les situacions complexes que es poden presentar quan hi ha vinculacions creuades entre les diferents empreses que l'integren, a través del model que ha estat batejat com el Mètode dels Nets virtuals.

I també dins el camp d'estudi dels grups, també ha participat en l'elaboració d'un model general de valoració dels títols de les seves empreses. Amb aquest model, es pot resoldre el problema que suposa determinar quin és el seu preu d'equilibri. És a dir, el valor que s'ha de donar als títols representatius del patrimoni net de les societats quan es produeix una transmissió parcial o total d'aquells títols, de forma que cap col·lectiu de socis es vegi afectat per una plusvàlua o minusvàlua, com a conseqüència de l'esmentada operació.

Per aquestes dues últimes aportacions, Model dels Nets virtuals i Determinació del preu d'equilibri en les transmissions d'accions d'empreses del grup, li han concedit un accèssit al II Premio de Investigación Contable "José M. Fernández Pirla", en la primera, i l'accèssit al Premio de Investigación Contable del Centro de Estudios Financieros.

2. Projecció acadèmica

Amb clara vocació pedagògica, als 23 anys d'edat, recentment acabada la Llicenciatura en Ciències Econòmiques i Comercials, va iniciar el seu nou camí de la ma del que hauria de ser el seu mestre, el professor Antonio Calafell Castelló.

Sempre a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresarials de la Universitat de Barcelona, va començar com a professor ajudant, categoria a partir de la qual va anar avançant fins a guanyar la plaça de Catedràtic d'Universitat l'any 1990.

Tot i que ha impartit diferents matèries dins la llicenciatura, des del primer moment es veu la seva clara inclinació cap a la comptabilitat de costos, la qual ha vingut ensenyant des del primer moment i fins l'actualitat.

Durant aquest temps, ha tingut ocasió de comptar amb diferents col·laboradors, als quals ha transmès els seus coneixements i el rigor en l'exposició de continguts, amb què s'ha caracteritzat des del principi. D'ell han sortit i segueixen sortint nous deixebles que han treballat la matèria amb la seriositat necessària. El seu nivell d'exigència en el treball ha fet que siguin poques les tesis doctorals dirigides per ell però, en canvi, són d'una qualitat científica inqüestionable, fruit de l'esforç dels doctorands, però sobre tot del seu savi mestratge, que ha anat marcant el camí del treball a realitzar.

Però la seva projecció ha anat més enllà de les aules universitàries. A més de la direcció de tesines de llicenciatura i de tesis doctorals, també ha participat activament en la difusió de les matèries de la seva especialització, a través conferències en diferents universitats d'àmbit estatal i la impartició de cursos des de diferents col·legis professionals i altres institucions formatives.

3. Vinculació a la Universitat de Girona

Des de la seva creació, la Universitat de Girona ha pogut comptar amb l'ajuda desinteressada del professor Ferran Mir, que li permès beneficiar-se de les seves sàvies aportacions, que han estat de gran vàlua a l'hora de posar en marxa les noves activitats acadèmiques.

És de destacar la seva dedicació en l'orientació del professorat de Comptabilitat a l'hora d'enfocar els continguts de les diferents assignatures que desenvolupen la matèria. En la millora dels programes i continguts hi són presents els seus coneixements i experiència, que tot i no ser l'única aportació rebuda, sí va ser la més important.

Destaca l'orientació que, de forma personalitzada, va donar els professors existents a l'hora d'enfocar adequadament de les assignatures. També va ajudar el professorat marcant les línies bàsiques d'elaboració dels projectes docents, en un temps en què en el nostre col·lectiu no hi havia tradició en aquest aspecte.

En la consolidació de la plantilla docent bàsica actual hi va tenir un paper decisiu, atès que, des de la creació de la nostra universitat, ha presidit totes les comissions que han anat resolent les convocatòries de places que s'han convocat. En les seves actuacions no l'han mogut aspectes endogàmics, sinó l'autèntic interès de la universitat. Serveixi de prova que, en una ocasió, es va declarar deserta una plaça en la què hi concorria un sol candidat i aquest era un professor de la UdG.

Un altre aspecte a destacar és el seu paper en la posada en marxa del primer programa de doctorat del Departament d'Empresa, el curs 1994-95. En aquella època no disposàvem de llicenciatura; només existia la Diplomatura en Ciències Empresarials. I calia l'autorització del Consejo de Universidades per tal de poder posar en marxa el tercer cicle. Per altra banda, hi havia el problema de disposar de pocs doctors en el departament d'economia, que era el que agrupava els professors

que més endavant quedarien enquadrats en els departaments d'Economia i Empresa, dels quals només dos eren de la branca d'empresa.

Per obtenir l'aprovació del programa de doctorat projectat, calia formular una proposta ben plantejada, tan pel que feia a continguts com a professorat proposat per al desenvolupament de les sessions. Altra vegada els seus coneixements i experiència van ser decisius. Es va poder definir un programa de continguts d'alt nivell, comparables als d'altres universitats.

Pel que fa al professorat, atesa la insuficiència numèrica de doctors en el departament i la falta d'experiència en aquest camp, resultava necessari poder comptar amb la col·laboració de professors doctors procedents d'altres universitats. Gràcies a ser àmpliament conegut en el món acadèmic estatal, el professor Mir, juntament amb la proposta de matèries, va proposar una relació de possibles candidats per desenvolupar-les. I ell mateix es va encarregar de contactar amb ells, per tal de facilitar-nos l'accés a cada un. El resultat és que van passar pel nostre doctorat professors de diferents universitats espanyoles, com són, a part del propi doctor Mir, els doctors Carlos Murillo, Jaume Gil Aluja i Alfonso Rodríguez, de la Universitat de Barcelona; José M. Requena Rodríguez i Daniel Carrasco Díaz, de la Universidad de Málaga; Lázaro Rodríguez Ariza, de la Universidad de Granada; o Moisés García García, de la Universidad Autónoma de Madrid.

A més a més de la posada en marxa del tercer cicle, la participació dels professors visitants esmentats també va suposar poder comptar amb directors de tesis dels nostres doctorands procedents d'altres universitats i també l'obertura de noves línies de recerca, de les què es van beneficiar els companys de Matemàtiques, gràcies al suport del Dr. Jaume Gil Aluja, i de Comptabilitat, gràcies al propi Dr. Mir. Així mateix, la relació amb altres universitats també va suposar que s'incorporessin a la nostra alguns professors procedents d'aquelles.

4. Valors humans

De la mateixa manera que la seriositat no està renyida amb el sentit d'humor, la rigurositat no és incompatible amb tracte humà en les relacions entre persones. Aquestes afirmacions es fan paleses en el professor Ferran Mir, com es pot comprovar al veure el seu tracte amb els companys de la seva pròpia universitat i els de la resta d'universitats espanyoles, entre els què gaudeix d'un més que merescut prestigi i estima.

Els primers contactes amb el nostre professorat ja es van caracteritzar pel seu tracte amigable que donava confiança a l'interlocutor. Els professors de Comptabilitat de la UdG estem en deute amb ell, deute que, per altra banda, mai ens serà recordat per part seva.

Davant de qualsevol qüestió que s'hagi plantejat, sempre l'hem trobat amb una predisposició absoluta a donar la seva ajuda, de forma que hem tingut i seguim tenint accés directe a ell, tan en el seu despatx a la Facultat com el seu domicili directe i, fins i tot, la seva segona residència.

La seva col·laboració ha estat en tot moment desinteressada, sense tenir en compte si hi haurà contraprestació o, d'haver-n'hi, quina serà la seva importància. Això ho hem pogut comprovar d'una manera directa en les diferents oportunitats que hem tingut de tractar amb ell.

Podem acabar afirmant que el professor Mir és una persona que ha dedicat tota la seva vida a la Universitat. Sempre ha viscut la Universitat, de la Universitat i per a la Universitat. I, dins la Universitat, els seus principals esforços són per a l'estudi de la Comptabilitat de Costos i la Consolidació Comptable. Ha estat decisiu en els inicis de l'activitat del nostre professorat de Comptabilitat, ha col·laborat amb el nostre Departament sempre que ho hem necessitat, i segueix fent-ho.

Per totes aquestes raons, el Consell del Departament d'Empresa proposa que li sigui atorgat al professor Ferran Mir Estruch el títol de doctor honoris causa per la nostra universitat.

CURRICULUM VITAE

Fernando Mir Estruch

ÍNDEX

Dades personals	3
Titulació acadèmica	4
Historial docent	5
Activitat docent universitària	6
Altres cursos impartits	7
Publicacions més destacades	9
Ponències i comunicacions	11
Guardons	12
Direcció de tesines de llicenciatura	13
Direcció de tesis doctorals	14
Conferències	15
Altres mèrits	16

DADES PERSONALS

NOM: FERNANDO

COGNOMS: MIR ESTRUCH

LLOC I DATA DE NAIXEMENT: 3 de març de 1940.

ADREÇA: c/ Alt de Gironella, 67-69 – Barcelona.

TELÈFON: 93-201.07.71

E-mail: fmir@ub.edu

TITULACIÓ ACADÈMICA

- Llicenciat en Ciències Econòmiques i Comercials, per la Universitat de Barcelona, en data 7 de Novembre de 1962, amb la qualificació de Notable.
- Doctor en Ciències Econòmiques i Empresariales, per la Universitat de Barcelona, en data 4 d'Octubre de 1976, amb la qualificació d'Excel·lent "cum laude".

HISTORIAL DOCENT

- Professor Ajudant a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Barcelona, des del curs 1963-64 fins el curs 1965-66.
- Professor Adjunt interí a la Facultat de Ciències econòmiques i Empresariales de la Universitat de Barcelona, des del curs 1966-67 fins el curs 1969-70.
- Professor Encarregat de Curs a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Barcelona, durant el curs 1969-70.
- Professor Adjunt interí a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Barcelona, des del curs 1970-71 fins el curs 1971-72.
- Professor Adjunt per oposició a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Barcelona, des del curs 1971-72 fins el curs 1975-76.
- Professor Adjunt interí a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Barcelona, des del curs 1975-76 fins el curs 1978-79.
- Professor Adjunt d'Universitat a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Barcelona, des del curs 1978-79 fins el curs 1983-84.
- Professor Titular d'Universitat a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Barcelona, des del curs 1983-84 fins el curs 1990-91.
- Catedràtic d'Universitat a la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Barcelona, des del curs 1990-91 i segueix.

ACTIVITAT DOCENT UNIVERSITÀRIA

a) Universitat de Barcelona

- Pla d'Estudis de Llicenciatura de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales
 - Teoria de la Comptabilitat – Introducció: Cursos 1972-73 a 1985-86.
 - Comptabilitat Financera i de Societats: Cursos 1971-72 a 1973-74.
 - Comptabilitat de l'Empresa i Estadística de Costos: Cursos 1963-64 a 1994-95.
 - Comptabilitat de Costos: Cursos 1992-93 a curs actual.
 - Comptabilitat Directiva: Cursos 1993-94 a 2007-08.
- Programa de Doctorat del Departament de Comptabilitat
 - Aplicacions matemàtiques a la Comptabilitat: Biennis 1993-95 a 2006-08.

b) Universitat de Girona

- Programa de Doctorat del Departament d'Economia
 - Aplicacions matemàtiques a la Comptabilitat: Bienni 1994-96.
- Programa de Doctorat del Departament d'Empresa
 - Aplicacions matemàtiques a la Comptabilitat: Biennis 1997-99 i 2002-04.

c) Universitat de Guadalajara (Mèxic)

- Programa de Doctorat del Centro Universitario de Ciencias Económico-Administrativas
 - Aplicaciones matemáticas a la Contabilidad: Bienni 2003-05.

ALTRES CURSOS IMPARTITS

- a) Instituto de Economía de la Empresa (Barcelona)
 - Control Presupuestario: 1962, 1964 i 1965.
- b) Escuela de Administración de Empresas (Barcelona)
 - Control de Costes: Cursos 1965-66 a 1967-68.
 - Control Presupuestario y de Gestión: Cursos 1972-73 a 1975-76.
- c) Escuela Superior de Administración de Empresas de Barcelona
 - Control Presupuestario: 1973, 1974 i 1975.
- d) Universitat Autònoma de Madrid
 - Control Presupuestario: 1973.
- e) Delegación Interprovincial del Instituto de Estudios de Administración Local (Barcelona)
 - Curso de Información Profesional
 - Costes de Servicios Públicos Locales: 1975.
- f) Instituto de Censores Jurados de Cuentas de España (Barcelona)
 - Curso de preparación para el concurso-oposición para ingreso en el Instituto
 - Contabilidad de Costes: 1982, 1987, 1992 i 1993.
- g) Col·legi d'Economistes de Catalunya
 - Curs d'accés al Registre d'Economistes Auditors
 - Comptabilitat de Costos: 1984, 1985, 1986, 1987 (dues edicions), 1988 (tres edicions) i 1989.
 - Aula d'Economia
 - Anàlisi de Costos Històrics: 1986 i 1988.
 - Anàlisi de Costos Estàndars: 1987 i 1988.
 - Comptabilitat de Costos: 1989.

- Anàlisi i Determinació de Costos: 1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005 i 2006.

h) Col·legi d'Economistes de Catalunya (Girona)

- Curs d'accés al Registre d'Economistes Auditors
 - Comptabilitat de Costos: 1984.
 - Consolidació d'Estats Comptables: 1984.

i) Banco Bilbao-Vizcaya

- Curso de Formación de Directivos
 - Análisis Contable; 1989 i 1990.

j) Escuela de Organización Industrial (madrid)

- Programa Superior en Dirección Financiera y Control de Gestión
 - Sistemas de Costos: 1996 i 1997.

k) Universitat de Girona

- Cursos d'Estiu
 - Comptabilitat de costos: 2000.
 - Control pressupostari: 2001, 2002 i 2003.
 - Tècniques i eines de planificació empresarial: 2004.

PUBLICACIONES MÁS DESTACADAS

- (1976): "Teoría y técnica del coste de materiales: Análisis de criterios valorativos". Tesis doctoral. Copisteria de la Facultat de Ciències Econòmiques de Barcelona. Barcelona.
- (1979-a): "Comentarios al desarrollo del Grupo 9 del Plan General de Contabilidad". Revista Española de Financiación y Contabilidad núm 27. Madrid.
- (1979-b): "Valoración de los materiales. Tipos de precios aplicables". Revista Española de Financiación y Contabilidad núm. 28. Madrid.
- (1980): "Los criterios de valoración de materiales según el Plan General de Contabilidad en España". Estudios monográficos de Contabilidad y Economía de la Empresa. Ediciones ICE. Madrid.
- (1987-a): "Soluciones a los ejercicios de costes históricos". Facultat de Ciències Econòmiques. Barcelona.
- (1987-b): "Soluciones a los ejercicios de costes estándares". Facultat de Ciències Econòmiques. Barcelona.
- (1992-a): "La Contabilidad Externa y la Contabilidad Interna en el marco general de la Ciencia Contable". Publicació núm. 41 del Departament de Comptabilitat de la Universitat de Barcelona. Barcelona.
- (1992-b): "Elementos e instrumentos básicos de Contabilidad Interna". Publicació núm. 44 del Departament de Comptabilitat de la Universitat de Barcelona. Barcelona.
- (1992-c): "Formulación matemática del coste de producción". Capítulo de «Tempori Serviendum». Editorial Milladoiro. Vigo.
- (1993-a): "Els coste de los materiales". Capítulo de «Cuestiones actuales de Contabilidad de Costes». McGraw-Hill. Madrid.
- (1993-b): "Generalización de las fórmulas de cálculo de los coeficientes de dominio efectivo sobre las Sociedades de un Grupo: El método de los Netos virtuales". CEURA. cuadernos de Economía Aplicada, núm.19. Barcelona. Compartida amb Joaquim Rabaseda i Tarrés.
- (1994-a): Contabilidad de gestión. Editorial Ariel. Madrid. Compartida amb Carlos Mallo Rodríguez, José M. Requena Rodríguez i Vicente Serra Salvador.
- (1994-b): "Los Sistemas de costes completos denominados «convencionales»". Capítulo de la I Jornada de trabajo sobre Contabilidad de Costes y Gestión. ASEPUC. Barcelona.

- (1995-a): “Problemática de la predeterminación de magnitudes en la industria transformadora”. Capítol de «Experiencias Sectoriales en Contabilidad de Costes y Gestión». ASEPUC. Madrid.
- (1995-b): “Introducción de los lugares auxiliares en la formulación matemática del coste de producción”. Capítol de «Contabilidad de la Empresa y Sistemas de Información para la Gestión». ICAC. Madrid.
- (1996-a): “La enseñanza universitaria de la Contabilidad de Costes”. VII Encuentro de Profesores Universitarios de Contabilidad. Centro de Estudios Financieros. Barcelona.
- (1996-b): “Análisis de los costes de los lugares en la formulación matemática del coste de producción”. Capítol de «Ensayos sobre Contabilidad y Economía». ICAC. Madrid.
- (1996-c): Solución general de la consolidación contable a través del estudio del dominio perfecto entre “n” empresas. ICAC. Madrid. Compartida amb Lázaro Rodríguez Ariza i Joaquim Rabaseda i Tarrés.
- (1998): Contabilidad de Gestión. 2ª edició, revisada i ampliada. Editorial Ariel. Madrid. Compartida amb Carlos Mallo Rodríguez, José M. Requena Rodríguez i Vicente Serra Salvador.
- (1999): “Aplicaciones sectoriales de los modelos de Contabilidad de gestión”. V Jornada de trabajo sobre Contabilidad de Costes y de Gestión. ASEPUC. Madrid.
- (2001-a): “Hacia una fundamentación de la consolidación contable”. II Jornada de Trabajo sobre Consolidación contable: “La Consolidación contable en el siglo XXI”. Compartida amb Joaquim Rabaseda i Tarrés.
- (2001-b): “Valoración de las acciones de las sociedades de un grupo: determinación del precio de equilibrio”. Revista de Contabilidad y Tributación, núm. 220. compartida amb Antonio Alegre Escolano i Joaquim Rabaseda i Tarrés.
- (2002-a): “Al voltant de la fiabilitat de la informació comptable”. Jornada acadèmica en record del professor Carles Cassú Mellado: “El tractament científic de la incertesa”. Universitat de Girona. Girona.
- (2002-b): Contabilidad de Costes y de Gestión. Editorial Ariel. Madrid. Compartida amb José M. Requena Rodríguez i Simón Vera Rios.
- (2008): “El compendi d’Antich Rocha. Primer text sobre la partida doble a la Península Ibèrica. Presentació. En premsa.

PONÈNCIES I COMUNICACIONS

- (1993): "Introducción de los lugares auxiliares en la formulación matemática del coste de producción. Comunicació presentada al III Congresos Internacional de Costos. Madrid. Publicada.
- (1994): "Los sistemas a costes completos denominados «convencionales»". Ponència a la I Jornada de trabajo de Contabilidad de Costes y Gestión de la Asociación Española de Profesores Universitarios de Contabilidad (ASEPUC). Barcelona. Publicada.
- (1995): "Problemática de la predeterminación de magnitudes en la industria transformadora". Comunicació presentada a la II Jornada de Trabajo sobre Contabilidad de Costes y de Gestión de ASEPUC. Málaga. Publicada.
- (1996): "La enseñanza universitaria de la Contabilidad de Costes". Ponència presentada al VII Encuentro de Profesores Universitarios de Contabilidad. Barcelona. Publicada.
- (1999): "Aplicaciones sectoriales de los modelos de Contabilidad de gestión". Ponència presentada a la v Jornada de Trabajo sobre Contabilidad de Costes y de Gestión de ASEPUC. Leganés. Publicada.
- (2001-a): "Al voltant de la fiabilitat de la informació comptable". Ponència presentada a la Jornada acadèmica en record del professor Carles Cassú Mellado: "El tractament científic de la incertesa". Girona. Publicada.
- (2001-b): "Hacia una fundamentación de la consolidación contable". Ponència presentada a la II Jornada de Trabajo sobre Consolidación Contable de ASEPUC. Girona. Compartida amb Joaquim Rabaseda i Tarrés. Publicada.
- (2004): "Teoría de la entidad y teoría de la extensión ante la evolución del concepto de grupo". Comunicació presentada al XI Encuentro de Profesores Universitarios de Contabilidad. Granada. Compartida amb Joaquim Rabaseda i Tarrés. Publicada.

GUARDONS

- Accésit al II Premio de Investigación Contable «José M. fernández Pirla», pel treball “Solución general de la consolidación contable a través del estudio del dominio perfecto entre ‘n’ empresas”. 1994. Compartit amb Lázaro Rodríguez Ariza y Joaquim Rabaseda i Tarrés.
- Accésit al Premio de Investigación Contable del Centro de Estudios Financieros, pel treball “Valoración de las acciones de las sociedades de un grupo: determinación del precio de equilibrio”. 2000. Compartit amb Antonio Alegre Escolano i Joaquim Rabaseda i Tarrés.

DIRECCIÓ DE TESINES DE LLICENCIATURA

- “El estado actual de la Teoría Contable ante las variaciones de los precios y su praxis”, de Josep Verdú Calafell. Curs 1979-80. Premi Prat Gaballí.
- “Los principios contables y las normas fiscales”, de Marcos Sala Escardó. Curs 1979-80.
- “La problemática del Balance en el Impuesto sobre Sociedades”, de Francisco José Pérez Flores. Curs 1986-87. Premi Banca Jover de Barcelona.

DIRECCIÓ DE TESIS DOCTORALS

- “Teoría y Técnica de la Consolidación Contable”, de Joaquim Rabaseda i Tarrés. Curs 1991-92. Excel·lent cum laude.
- “Una propuesta para el tratamiento del coste en la empresa pastero-papelera”, de Isabel Ruz Moreno. Curs 2004-05. Excel·lent cum laude.
- “La gestión de los cotes en el sector ganadero porcino”, de Anna Sabata i Aliberch. Curs 2007-08. Excel·lent cum laude.
- “Modelo matricial de costes: optimización matemática”, de Ma. Teresa Urgell Chao. Curs 2007-08. Excel·lent cum laude.

CONFERÈNCIES

- “La circulación de valores en la empresa”. Universidad de Granada. Octubre de 1991.
- “Delimitación del objeto material de la Contabilidad Externa y la Contabilidad Interna. Universidad de Granada. Octubre de 1991.
- La informació de l’actividad empresarial a través de la Comptabilitat de Costos”. Universitat de Girona. Maig de 1992.
- “Los costes de los servicios públicos”. Taula rodona organitzada per la Universidad de las Palmas de Gran Canaria. Maig de 1995.
- “Tendències actuals de la Comptabilitat de Gestió”. Universitat de les Illes Balears. Palma de Mallorca. Gener de 1996.
- “Valoració d’existències”. Instituto de Auditores-Censores Jurados de Cuentas. Palma de Mallorca. Gener de 1996.
- “La Contabilidad de Gestión: Su implantación en los distintos sectores de la actividad económica”. Universidad de Valencia. Febrer de 1996.
- “Economia medio-ambiental”. fundació Abad Oliba. Barcelona. Març de 1998 i Març de 1999.

ALTRES MÈRITS

- Coordinador del “Curs d’Auditoria”, organitzat per l’Agrupació Territorial de l’Instituto de Censores Jurados de Cuentas de España, per a la preparació del concurs-oposició d’accés al mateix. Barcelona. Any 1987.
- Coordinador del Programa General de Comptabilitat Professional, de 300 mhores lectives, impartit a Barcelona, en el Col·legi d’Economistes de Catalunya, els cursos 1990-91, 1991-92 i 1992-93.
- Coordinador de la Comissió Científica de la Asociación Española de Contabilidad Directiva (ACODI) durant els anys 1991 a 1999.
- Coordinador del Programa General de Comptabilitat Pública, de 300 mhores lectives, impartit a Barcelona, en el Col·legi d’Economistes de Catalunya, els cursos 1991-92 i 1992-93.
- Coordinador de la Comissió de Comptabilitat de Costos i de Gestió de la Asociación Española de Profesores Unviersitarios de Contabilidad (ASEPUC), durant els anys 1993 a 1996.
- Co-director del Programa de Doctorat del Departament de Comptabilitat de la Universitat de Barcelona, durant els anys 1994 a 1997.

MEMÒRIA JUSTIFICATIVA

**PROPOSTA D'ATORGAMENT DEL TÍTOL DE *DOCTOR HONORIS*
CAUSA DE LA UNIVERSITAT DE GIRONA A JOAN ROCA**

**Universitat de Girona
Setembre 2010**

Joan Roca i Fontané

Formació i experiència docent.

Joan Roca i Fontané va néixer a Girona el 1964; és el gran de tres germans dedicats a la restauració. Es forma de jove en el restaurant *Can Roca* que els seus pares regenten a Sant Gregori. Complementa la seva formació estudiant a l'Escola d'Hostaleria de Girona, on més tard -des del 1987- entrarà a formar part del seu claustre de professors. La llarga trajectòria acadèmica de Joan Roca (més de 23 anys) ha contribuït, d'una banda, a prestigiar socialment els estudis professionals d'hostaleria a Catalunya en la millor tradició europea d'una formació professional de gran qualitat; i, de l'altra, ha estat un bon aprenentatge que li ha possibilitat articular i liderar l'equip humà del Restaurant *El Celler de Can Roca*.

Fundació del Celler de Can Roca

Joan Roca i el seu germà Josep Roca inauguren el 1986 el *Celler de Can Roca*. Joan Roca és el xef del restaurant. Sense renunciar als orígens de la cuina catalana tradicional apresada en el restaurant familiar els germans Roca practicaran una gastronomia moderna i d'avantguarda, basada en la investigació constant, sense defugir l'ús intel·ligent de la ciència i la tecnologia per tal de tractar els productes amb respecte, amb l'objectiu de conservar l'essència dels seus sabors i olors. És per això que des de ben aviat varen obtenir el reconeixement internacional.

Tres estrelles Michelin i altres reconeixements

En efecte, el 1995 el Celler de Can Roca rep la primera estrella Michelin; el 2002 rep la segona estrella i el 2009 rep la tercera estrella. Amb la tercera estrella el Celler de Can Roca situa Girona en segon lloc (19), per darrera de Barcelona (32) i per davant de Madrid (16) i Sant Sebastià (15). Can Roca s'ha convertit en el setè establiment de l'Estat espanyol amb tres estrelles i en el quart de Catalunya, juntament amb els restaurants Sant Pau, El Racó de Can Fabes i El Bulli. A més de les estrelles Michelin a l'any 2000 Joan Roca va ser nomenat el *Cuiner de l'Any* per l'Acadèmia Espanyola de Gastronomia; i el 2009 el Celler ha rebut el reconeixement de 5è millor restaurant del món de la revista *The Restaurant Magazine*. Amb aquests prestigiosos reconeixements els germans Roca han contribuït, doncs, a posar les terres de Girona en el mapa internacional de la cuina, convertint-se en un factor de promoció turística i cultural d'Espanya i Catalunya, en general, i de les comarques gironines, en particular.

Publicacions

El *Celler de Can Roca* ha contribuït a renovar la bibliografia gastronòmica a Catalunya, Espanya i Europa amb cinc llibres, ja sigui amb llibres propis o d'altres autors que hi fan referència:

- ROCA, Joan (en col·laboració amb Salvador Brugués) : *La cocina al vacio*, Montagud Editors, 2003 [llibre traduït a l'italià, francès i anglès].
- ROCA, Joan: *La cuina de la meva mare. Les millors receptes de la cuina catalana de tota la vida*, Barcelona: Columna Edicions, 2004 [llibre traduït al castellà].
- COLL, Jaume: *El Celler de can Roca. Una simfonia fantàstica*, Barcelona: Domeny Editors, 2006 [llibre traduït al castellà].
- ROCA, Joan: *Deu menús per a un concert*, en vies de publicació.
- ROCA, Jordi: *Dolces sensacions*, Barcelona: Ara Llibres, 2007.

Col·laboracions amb les universitats

Joan Roca va impartir durant el 16 d'abril de 2010 una lliçó magistral als alumnes dels Postgraus de Cuina i Pastisseria de l'*Escola Universitària d'Hoteleria i Turisme, Hotel-Escola de Sant Pol de Mar* (escola adscrita a la Universitat de Girona) en un cicle que també hi ha participat Ferran Adrià i Fermí Puig, entre d'altres.

Actualment està participant en el curs *Ciència i cuina. De l'alta cuina a la matèria condensada tova* que té lloc a la Universitat d'Harvard dirigit per Ferran Adrià. També hi participen Carme Roscaldeda i el xocalater Enric Rovira.

Innovacions gastronòmiques

La recerca de nous conceptes i de noves tècniques culinàries (el caramel bufat, la cuina al buit, la perfumcocció, el fum, el vi, els perfums, els cromatismes, els paisatges, els destil·lats) és la base creativa dels germans Roca i s'ha desenvolupat des de la convicció que la ciència aporta saber el perquè dels productes i el coneixement de què estan fets, sense deixar de costat la reflexió, l'enginy i la sorpresa.

Des d'un coneixement sòlid i profund de la tradició gastronòmica catalana, Joan Roca ha fet, doncs, notables contribucions a la tècnica culinària, renovant-la en profunditat. Així, per exemple, ha reivindicat com el buit pot contribuir a la recerca de la qualitat culinària màxima, expressada en punts de cocció extremadament ajustats i adaptats a cada producte, el respecte absolut per les propietats organolèptiques dels ingredients, l'obtenció de textures suaus i sucoses fins ara difícils d'aconseguir o la possibilitat de concentrar aromes propis o aliens al producte amb major intensitat.

El Celler de Can Roca no ha oblidat la importància dels aspectes emocionals associats a la cuina, en la mesura que aquesta pot transmetre sentiments. El treball de recerca culinària del Celler busca crear estats d'ànim, interrelacionant la descripció anímica i la descripció sensitiva dels elements que componen el plat. Determinats plats poden generar sentiments de nostàlgia, malenconia i aportar records del passat o la infantesa. En definitiva, des del Celler s'ha destacat el paper clau de la memòria olfactiva en la gastronomia de les emocions.

El Celler, així mateix, ha posat de relleu el protagonisme dels paisatges i els seus canvis estacionals en la cuina, a més de contribuir a aproximar el món de la gastronomia al de la música, proposant diversos àpats pensats a partir de deu fragments musicals de Bach, Haydín, Mozart, Beethoven, Rossini, Verdi, Saint-Saëns, Puccini, Mahler i Toldrà.

En totes aquestes innovacions, on es combina, a parts iguals, alta i sofisticada tecnologia, amb la creativitat i la reflexió, els germans Roca han treballat

coordinadament i cooperativa: Joan Roca en l'elaboració dels plats; Josep Roca des d'un coneixement, erudit i profund, del món de l'enologia, els vins i els caves posats al servei de la cuina culta d'avantguarda; i Jordi Roca, en l'elaboració de tot tipus de postres.

Emprenedors

Els Germans Roca han promocionat una cuina d'avantguarda, obrint tota una sèrie de restaurants, que a més de difondre socialment una gastronomia innovadora, han contribuït a generar riquesa, creant llocs de treball qualificats, amb valor afegit. Es tracta de l'espai per a banquets del *Mas Marroch*, la gestió del restaurant gastronòmic *Moo* (Barcelona), l'assessorament del restaurant *Numun* (Girona), el restaurant efímer d'estiu durant el festival dels jardins de *Cap Roig*, a més del servei dels *Càterings singulars*.

Impacte en els mitjans de comunicació.

A més de les televisions, pàgines web i xarxes socials, l'impacte del Celler de Can Roca s'ha fet present a la premsa escrita:

SOBREMESA, NÚM 289 – ABRIL 2010 / 10 PÀG.
PÚBLICA, 18/04/2010 / 7 PÀG.
PLAERS D'AVUI, NÚM. 177 – AGOST 2009/ 7 PÀG.
DAMMBARS, NÚM 41 – ESTIU 2009 / 4 PÀG.
CLUB DEL GOURMETS, NÚM 400 – AGOST 2009 / 2 PÀG.
CUPATGES, NÚM 22 – JULIOL2009 / 3 PÀG.
DOMINICAL EL PERIÒDICO, NÚM 347 – MAIG 2009 / 7 PÀG.
L'OPTIMUM, NÚM 8 – NOVENBRE 2008 / 1 PÀG.
ARTE DE VIVIR, NÚM. 106 – NOVENBRE 2008 / 6 PÀG.
DSCOBRRIR CUINA, NÚM 89 – DES. 2008 / 10 PÀG.
¡ HOLA!, NÚM ESPECIAL – DES 2008 / 6 PÀG.
APICIUS, NÚM II – DES 2008 / 34 PÀG.
PROYECTO CONTRACT, NÚM 48 – NOV 2008 / 13 PÀG.
GQ, NÚM. 134 – JUNT 2008 / 3 PÀG.
CLUB DE GOURMETS, NÚM 338 – AGOST 2008 / II PÀG.
MLIFE, NÚM 5 – FEBRER 2008 / 3 PÀG.
TOP GIRONA, NÚM 26 – MARÇ 2008 / 3 PÀG.
DESCOBRIR CUINA, NÚM 50 – SEPTEMBRE 2005 / 6 PÀG.
VINO + GASTRONOMIA, NÚM 22 – GENER 2008 / 3 PÀG.
METROPOLI, NÚM 189 – DESEMBRE 2008 / 1 PÀG.
DESCOBRIR CUINA, NÚM 78 – GENER 2008 / 5 PÀG.
FUERA DE SERIE – EXPANSIÓN, NÚM 87 – FEBRER 2006 / 3 PÀG.
DOMINICAL – DIARI DE GIRONA, JUN 2005 / 4 PÀG.
DOMINICAL LA VANGUARDIA – JULIOL 2005 / 10 PÀG.
DOMINICAL LA VANGUARDIA – FEBRER 2006 / 6 PÀG.
SOLBANK – PRESTIGE, NUM 23 – 2004 / 2 PÀG.
GULA – 2006 / 3 PÀG.
SPENDIN, NÚM 14 / 3 PÀG.
EXCELENTE IBERIA, NÚM 12 – AGOSTO 2005 / 5 PÀG.
¿QUE TAL?, NÚM II – NOVENBRE 2006 / 4 PÀG.

COSTA-LIVE, NÚM 41 – MAI 2007 / 6 PÀG.
HORECO, NÚM 224 – FEBRER 2006 / 3 PÀG.
EL PAIS SETMANAL, NÚM 1573 – NOVEMBRE 2006 / 2 PÀG.
SOBREMESA, NÚM 262 – NOVEMBRE 2007 / 8 PÀG.
REPUBBLIQUE DELLE DONNE, OCTUBRE 2003 / 2 PÀG.
RÉFÉRENCES, NÚM 14 – CONTOBRE 2005 / 10 PÀG.
RÉFÉRENCES, NÚM II - ABRIL 2005 / 3 PÀG.
THE CUISINE MAGAZINE, NÚM 11 – NOVEMBRE 2007 / 3 PÀG.
LE VIF L'EXPRESS WEEKEND, NÚM 46 - NOVEMBRE 2005 / 5 PÀG.
L'OFFICIEL VOYAGE, NÚM 2 – ABRIL 2006 / 6 PÀG.

Per a més informació vegis <http://www.cellercanroca.com/PORTADA/intro.htm>